

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

2. Publica crimina, publicis bellis & cladibus rectè punita.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

sene lignorum fasce grauato, ac dicente: Vtinam Mors veniret! Audite votum mors, & ponè astans dixit: En adsum, quid me vis? exterritus senex respondit: Vt in hoc fasce portando me adiuuares, vocaui te. Ira delusa Mors, sene viuo relicto, coacta est abire. Neque aliud hoc commento voluit Phryx fabulator, quàm vota mortis non esse seria, etiam in homine senescente. Alia est ratio Sanctorum cupientium esse cum Christo, qui etfi ex animo clament: *Infelix ego homo, quis me liberabit de corpore mortis huius!* Non clamant tamen ex impatientia, neque murmurant contra Dominum, qui eos finit diuini exulare: Sed potius dicunt cum S. Martino: *Si adhuc populo tuo sum necessarius, non recuso laborem.* Itaque de tempore mortis, abundè est disputatum. Sed de modo ac vario genere morientium, pauca restant dicenda, cum passim plurima jam sint à nobis tradita, vbi priuata delicta priuatis pœnis justissimè punita demonstrauimus.

Rom, 7, 24

II.

Amos. 3. 6.

Neque tamen mors particularis sufficit: si flagitia sint publica, si in cælum clamantia, publica etiam morte puniuntur. *Si erit malum in ciuitate,* ait Amos, *quod Dominus non fecerit?* Itaque bella, famem, pestem, depopulationes agrorum, interitus equorum & iumentorum ceterorum immittit justissimus Mundi Gubernator. Ad bella quod attinet, an non his Iudæorum perniciam plerumque Deus vindicauit? (jubet enim compendio repetere, alias fusè enarrata) iam Assyrios, iam Chaldæos, iam Ægyptios, iam Romanos in eos excitauit. An non decem tribus, vbi à regibus Syriæ castigatæ nondum ad frugem redierunt, iusto Dei iudicio ad extremum stirpitis excisæ fuerunt, alijs in seruitutem abreptis, alijs gladio interemptis? An non etiam tribus Iuda & Benjamin, quæ solæ è duodecim restabant, à Chaldæis postea dissipatæ, & in Chaldæam transportatæ sunt, vbi per 70. annos durissimæ seruitutis jugum sustinuerunt? Hanc pœnam vbi perfoluerunt, iterum misertus eorum Deus, in patriam illos remisit, ac denuò opibus & omni felicitate auxit, crescereque fecit in populum grandem. Sed vti difficilius est ferre secundam, quàm aduersam fortunam, ita rursus à recta virtutis via in errores declinauerunt, nihil nisi corporis bona æstimantes, Quare neq; Messiam cœlestia tradentem receperunt;

quin ipsam & Apostolos eius saevissime interfecerunt. Rursum ergo supplicio digni, rursum bello tristissimo sunt afflicti. Atque ut nullum scelus potuit esse detestabilius, quam quo ipse Deus infami cruce est interemptus, ita quoque nullum unquam bellum plura secum exitia tulit. Fuit bellum annis diuturnum. Fuit per magna terrarum spatia extensum. Fuit licentia militari truculentum. Fuit effectu luctuque miserandum. In Iudaea vexati sunt à Praefectis & milite Romano, eo modo, quem & nos iam diu experti sumus. Nullius agri, nullius pecora, nullius domus, nullius vita erat securo. Non pauci degebant extra Iudeam, plurimi in civitatibus, & pagis. Ubique expositi fuerunt furenti populo. Percutiebantur, spoliabantur, foedabantur sordibus, fauciabantur saxis, occidebantur passim, nullo eos defendente, & quod miserius est, nullo miserante, ut Philo tradit. Ut quisque eos maxime oderat, ita maxime ludificabat. Denique scopus erant calamitatum, donec tandem obsessa est Ierosolyma, in qua obsidione omnium malorum Oceanus confluxit. Vastitas agris, incendia tectis illata; homines primum fames; tum, quae inde sequitur, pestis vastavit adeo atrox, ut adés & fora plateaque omnes corporibus mortuorum sternerentur, multitudine, cadaverum sepeliendi potestatem superante. Iuvenes robustos, & valida aetate viros, diversae velitationes absumperunt; puellas & matres honestas, militum petulantia temeravit; ciues eorumque coniuges ac liberos ignis & ensis crudelissime interfecit, vel immitis victor in vincula & compedes dedit, vel in mancipia vendidit, vel in triumphos & spectacula Romam misit. Feruntur in vnica vrbe Ierosolymitana, obsidionis tempore, decies cetera millia periisse, etiamsi excipias eos, qui antea per populi furorem, vel injuriam Praefectorum trucidati sunt. In seruitutem venerunt nonaginta septem millia. Ac ne in homines tantum sauiretur, ipsa etiam aedificia vastata sunt, dirura magnificentissima palatia, & templum augustissimum ita laceratum, ut nec lapis super lapidem permaneret. Tantas Dei iras meretur peccatum; & quidem iustissime sic Deus scelera plectit, quem offendere infinitis grauius est, quam Imperatoriam cuiusquam Caesaris laedere Majestatem. Et quid non Caesares fecere, ut injurias

Philo in
Flaccum, & in
Legatione ad
Caium,

jurias suas vindicarent? Nota est Theodosij tragedia vt nihil dicam de Troia ob Helenæ raptum euerfa, quæ meritò potest Argi collis appellari.

Quemadmodum autem Iudæorum crudelitatem in Christum, bello puniuit, ita eodem pœnæ genere olim castigauit, Egyptios & Pharaonem; itemque Tyrios, Idumæos, Moabitas, Syrios, Assyrios, Chaldæos, & quid non historiæ indicant diuersis gentibus accidisse? Quare idem sentiendum est de nostris istis infelicissimis bellis. Quid enim aliud putemus esse, quàm quædam Dei flagella? Nec enim tantum longa pace sæculum hoc nostrum cœpit in luxum solui, vt peregrinis vestibus & viri fæminas, & fæminæ viros mentirentur; vt nulli sumptus sufficerent; vt opificum vxores, nobilium matronas pallijs, tunicis, collaribus, crinium ornamentis, & mundo muliebri exæquarent; sed pœnè etiam fides, religio, reuerentia Diuorum, rerum sacrarum & Ecclesiasticarum obseruatio, sinceritas, iustitia omnis extincta erat; pœnè iterum terræ filij, velut giganteo bello in caelestes insurrexerunt, pœnè superos ipsos conati sunt de regia sua depellere. An non ergo & Deus bellis hæc bella compensaret, & funera funeribus cumularet, dum nos videt scelera sceleribus cumulantes? Sic maculatos crimine, emaculat sanguine: Sic Creatoris sui oblitis aurem vellit: sic opes imminuit, atque abundantiam amputat, ne in vitia ebulliant: Sic animos putrescentes sale condit: Sic delicta contracta expungit: sic fomenta subducit, ne noua contrahantur: sic ignominia implet facies nostras, vt nomen Domini quæramus: sic vulnerat, vt ad medicum recurramus: sic accedit multitudinem impiorum, quorum semper maior est numerus; sic proborum virtutem, patientiamque exercet, & merita coronat; sic improbis dat occasionem poenitendi; aut, si sunt obstinati, eicit illos de hac cæcitate sua in tenebras exteriores. Hoc merentur comperendinatos poenitentia; qui velut Echinus partum differunt.

Duplici autem fonte oriuntur peccata, communium cladium causam præbentia. Aliquando enim ipse populus corruptus iram Dei in se prouocat. Quod de Sodomitis, & Ierichunte dicitur, & de alijs totis gentibus. Meritò enim Deus falcem

III.

IV.